

re hjemmeplejen også lovgivningsmæssigt og se, om den også i praksis løser en socialpolitisk funktion, eller om det alene kommer til at handle om praktiske gøremål, hvor selv personlig pleje kan koges ned til hoved- og halevask.

Vi synes, der er alt for lidt fokus på, at ældre borgere ikke alene kan være fysisk svækkede og have en fysisk funktionsnedsættelse, men at nogle borgere også er socialt svækkede, nemlig de mennesker, som ufrivilligt sidder alene med risiko for ensomhed og depression. Vi er i hvert fald ikke i tvivl om, at både for menneskets livskvalitet og for i øvrigt at kunne holde sig i gang og være aktiv, være selvhjulpne, betyder sociale relationer uendelig meget. Lysten til livet er afgørende for, om man også har evner til livet.

Kl. 19.35

Vi forestiller os altså ikke, at ældre skal have en professionel kommunalt ansat ven, men derimod, at hjemmeplejen kan støtte borgeren i at opsøge aktiviteter i ældrecentre, kan motivere og hjælpe til, at borgeren modtager besøg fra frivillige besøgsvenner eller motiveres og støttes til og måske også øves i gåture og frisk luft, så det slet ikke bliver så uoverkommeligt at deltage i de heldigvis rigtig mange aktiviteter, som allere-de foregår.

Vores samfund er jo på godt og ondt blevet meget mobilt, og børn og børnebørn bor ikke nødvendigvis i nærheden, så uanset gode viljer er der ofte geografiske hindringer for, at familien kommer jævnligt. Det betyder også, at ældre borgere i højere grad selv skal opsøge og selv skal skabe egne netværk, og det lykkes ikke for alle. Men det glædelige er altså, at der findes utrolig mange pensionistfællesskaber, når blot man får øje på dem og opsøger dem. Det er det, omsorgstiden skal bruges til.

Derfor foreslår vi, at vi kan visitere hjemme-hjælpen til i en periode at have den sociale opgave med borgeren. Det er en udvidelse af hjemmeplejen, det ved vi godt, og vi ved også godt, at det kan komme til at koste, men det er ikke nødvendigvis astronomiske beløb. Vi synes, det er rigtigt at diskutere det principielle og politiske, før vi lader diskussionen forpuste af økonomiske beregninger – men blot i parentes bemærket har Ældre Sagen anslået et sted mellem 100 og 200 mio. kr. De er dog til at finde, hvis vi vil.

Som overordnet ramme foreslår vi også, at synet på ældre ændres fra, at hjemmeplejen tager udgangspunkt i borgernes funktionsnedsættelse – hvad er det, fru Jensen ikke kan? – hvilket jo

ofte skæres ud i forskellige praktiske gøremål, til et fokus på det hele menneske: Hvad er målet?

Hermed ændrer vi altså også holdningen om, at ældre bare er på vej ned ad en uundgåelig sliske, hvor det kun bliver værre og værre, og over til, hvad der både er mere værdigt og mere i overensstemmelse med virkeligheden: Hvad er det, fru Jensen kan eller kan komme til at kunne? Man kan nemlig godt forebygge svækkelse, og man kan godt opøve færdigheder. Ældre skal ikke bare sidde og vente på forfald. Det er ikke værdigt og slet ikke, når vi ved, at det ikke passer.

Vi ønsker at vise større tillid til borgerne og til personalet. Vi har sammen med mange andre her i salen arbejdet målrettet for at få personalet i hjemmeplejen til i højere grad at være fagud-dannet. Det er ikke alle og enhver, der kan arbejde med pleje og omsorg over for ældre. Når den faglige kompetence nu er øget, så virker det paradoksalt, hvis vi ikke også tør vise den tillid, at de godt kan tilrettelægge deres arbejde sammen med borgeren på en fornuftig måde. Det er i dag alt for styret af kontrol og mistillid.

Det er stadig den enkeltes behov og kommunens serviceniveau, som skal være afgørende for visiteringen, men skrivebordet behøver altså ikke at følge med ud i den ældres hjem, hvis man kan sige det sådan lidt firkantet.

Jeg kan jo godt regne ud, at vi ikke har flertal for forslaget, men jeg har noteret mig, at socialministeren erkendte, at ideen om udviklingsmål er god. Det glæder mig. Ministeren havde så en række begrundelser imod det, som mest gik på at beskytte kommunerne.

Vores sigte er anderledes, for vi vil medvirke til at ændre synet på ældre til, at det er et mere positivt syn, et mere aktivt, mere livligt. Jeg håber, at socialministerens ord om, at ideen er god, gør, at vi så også i fællesskab kan øge kvaliteten og skubbe til den holdningsændring omkring det at blive gammel.

Hr. Flemming Oppfeldt var desværre derimod forarget over, at vi havde tilladt os at se på ældre som mennesker med udviklingspotentialer, hvor sygdom og svækkelse faktisk kan undgås. Det synes jeg blot understreger behovet for, at vi også her i Folketinget diskuterer indhold og værdier i ældrepolitikken generelt og i hjemmeplejen i særdeleshed.

Fru Pia Kristensen fra Dansk Folkeparti var positiv over for mange dele af forslaget, og det tyder jo på, at vi under udvalgsarbejdet kan nå hinanden, f.eks. omkring særskilt omsorgstid til